

[Nyrup Rasmussen]

Jeg er ganske enig med hr. Kaj Poulsen i, at fru Pia Christmas-Møller er lidt flot i omtalen af de grundlæggende frihedsrettigheder. Når vi taler om frihed, synes jeg, vi skal tilføje, at reel frihed har man heller ikke, når man er arbejdsløs. Reel frihed har man heller ikke, når man ikke er tryk i sine boligforhold eller har ordentlige uddannelsesmuligheder.

Så frihedsbegrebet er sandelig et begreb, der er meget bredt, og som, synes jeg, er meget vanskeligt, sagligt at operere med i en hovedaftalesammenhæng og i en arbejdsretlig sammenhæng, hvor meget veldefinerede kriterier ligger til grund for, hvornår en afskedigelse er saglig eller ikke saglig.

Jeg gentager: Giv mig bare ét eneste argument for, hvorfor Folketinget, ud over ideologiske synspunkter, ønsker, at én bestemt form for usaglige afskedigelser skal være stærkere sanktioneret, end samtlige andre lige så usaglige afskedigelser skal være det.

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg er da ked af, at vi som Socialdemokrater skal skældes ud for at være sure. Hvis det er sådan, så er det kun vores ansigter, der måske ser sådan ud, for det er vi faktisk slet ikke. Vi er noget så sprudlende glade altid, så det er forkert at sige det på den måde, som det her er sagt.

Men jeg vil gerne over for arbejdsministeren fortsætte spørgsmålet om det, som hr. Nyrup Rasmussen var inde på: om ikke det ville være muligt også at få et svar på, om ikke det var en idé at sende det forslag, vi har, til behandling, til høring i Dansk Arbejdsgiverforening og i LO. Jeg tror faktisk, at det ville være en god idé.

Jeg tror, at arbejdsministeren ville få et svar gående ud på, at arbejdsmarkedets parter meget bedre er i stand til at klare disse ting, end Folketinget er. Derfor vil jeg gerne spørge arbejdsministeren, om ikke han ville være venlig at sende det til udtalelse hos DA og LO.

Jeg skal også sige til fru Pia Christmas-Møller, at jeg egentlig var glad for de bemærkninger, som hr. Arne Lund, der jo var direktør for Dansk Arbejdsgiverforening i mange år, har skrevet i en udmærket bog, hvorefter man på arbejdsmarkedet skal have både lockout- og strejkemuligheder, men at man måske godt kunne forny systemerne. Jeg tror ikke, at man kan forny systemerne på disse områder, men

jeg vil godt tage imod en invitation til at søge nogle muligheder af arbejdsmarkedspolitisk karakter, og her tænker jeg på, at en udmærket begyndelse kunne være at starte med en tryghedslov. For så ville man komme nærmere nogle frihedsbegreber, som mange mennesker har behov for i det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

I relation til hr. Kaj Poulsens udtalelser om at tale dansk vil jeg blot have lov til at glæde mig over, at det kan lade sig gøre at tale dansk uden at være plat.

Jeg er nødt til at belære hr. Kaj Poulsen om, hvad Kristelig Fagforening er. Hr. Kaj Poulsen demonstrerer ved sit sidste indlæg, at han ikke har kendskab til det, som han taler om. Han roder begreberne Kristelig Fagforening, Kristelig Arbejdsgiverforening og Kristeligt Dansk Fællesforbund sammen. Det er tre forskellige organisationer. Hvis vi skal definere, hvad en fagforening er, så må det vel være en forening, der arbejder for at forbedre sine medlemmers vilkår på arbejdspladsen. Og det gør Kristelig Fagforening. Den har en modpart, som hedder Kristelig Arbejdsgiverforening. En del af de mennesker, som er medlem af Kristelig Fagforening, og en del af de mennesker, som er medlem af Kristelig Arbejdsgiverforening, har også meldt sig ind i en helt tredje forening, der hedder Kristeligt Dansk Fællesforbund. Det er en anden snak. Jeg mener, vi arbejder netop for, at mennesker skal have frihed til at mødes, hvor de vil. Hvis et medlem af en af den socialdemokratiske fagbevægelses fagforeninger også tilfældigvis er medlem af den samme boldklub, som den arbejdsgiver, han er ansat hos, er medlem af, så skal det vel ikke gøre deres forhandlinger på arbejdspladsen og om deres arbejdsplads suspekte?

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Fru Pia Christmas-Møller, og derefter er det hr. Glistrup.

Jeg gør opmærksom på, at flere af de ting, vi diskuterer i øjeblikket, er spørgsmål, der er stillet til arbejdsministeren, som, indtil vi er færdige med korte bemærkninger, ikke kan komme til at svare, medmindre han vil gå ind i denne række. Jeg appellerer til, at vi strammer den lidt.